

ofte noget tilfældigt, hvor stor den er et Aar. Man vil let kunne forstaa, at denne Konto, der forlanger Pengemidler til at udføre visse Reparationer, maa være meget forskjellig; et Aar kan der være mange, et andet Aar faa. Jeg skal dertil gjøre opmærksom paa, at denne Konto, som i Fjor var 55,000 Kr., dog i Løbet af Aaret er bleven forøget meget betydelig, saaledes er den bleven forøget eller vil blive forøget paa Tilfølgbevillingen med disse 17,000 Kr., som ere anførte under Nr. 71, de gaa over paa det foregaaende Aar, og desuden er der paa Tilfølgbevilling udført for omtrent 20,000 Kr. Extraarbejde, som viste sig nødvendigt i Sommer, da det var nødvendigt at foretage en Reparation af Sølvadens Kaserne, fordi der var udbrudt en Epidemi. Saaledes er Kontoen i Virkeligheden bleven meget større. Vilde man derfor sammenligne med, hvad der er brugt, i Stedet for med hvad der var forlangt, da vilde man faaet et andet Resultat. Jeg skal ikke lopholde mig nærmere derved, idet jeg kan tiltræde de Indskrænkninger, Udvalget har foreslaet.

Jeg gaar dernæst til § 26. Der maa jeg for det første og det andet Punkts Bedkommende indrømme, at der har været temmelig store Forlangender dette Aar, men det maa dog erindres, at det noget ligger i det, som ikke kan være det høie Thing ubekendt, at i flere af de nærmest foregaaende Aar have Bevillingerne paa disse Konti været temmelig indskrænkede. Smidlertid kan jeg, hvad Konto IV. angaar, gaa ind paa Udvalgets Forslag under Nr. 108 og 109—110. Den ærede Ordfører talte lidt om Bagagekuffenvogne og henstillede til mig, hvilke Udgifter der i det Hele vilde blive fornødne for Hæren, naar man vilde gaa ind paa en fuldstændig Forsyning med disse Bagagekuffenvogne. Det vil man let kunne se. Der forlanges en Sum af 37,820 Kr. eller med et rundt Tal 40,000 Kr. til 8 Vogne, det vil sige 5,000 Kr. pr. Vogn. Da der skal være 1 Vogn pr. Kompagni af Fodfolket, og da der er 124 Kompagnier, vil det blive en Udgift af omtrent 600,000 Kr. Det er ganske vist en stor Sum, men der kunde selvfølgelig ikke være Tale om Andet end at anskaffe dem succesfve, og det er et Spørgsmaal, om man ikke vil et reelt Udbytte for denne Sum. Smidlertid, da jeg er gaaet ind paa, at Anstafelsen opsættes, vil jeg ikke videre opholde mig derved.

Hvad Konto IV. 2. angaar, da er der af Udvalget foreslaet, under Nr. 111 IV. 2. a. udgaar. Nr. 112 og 113 ere fremstillet af Krigsministeren, Nr. 114, 115, 116

og 117 af Udvalget. For deres Bedkommende vil jeg sige, at jeg kan tiltræde dem med Undtagelse af Nr. 117. Jeg maa dog her gjøre en Reservation, idet jeg ganske vist veed, at naar hele Udvalget er enigt om at foreslaa Thinget at nægte denne Bevilling, har jeg ikke stor Sandsynlighed for at faa den bevilget, og jeg er ogsaa forberedt paa ikke at faa den. Jeg vil dog sige, at det er en Bevilling, som for saa vidt har en forholdsvis temmelig stor Betydning for Helsingørs Garnison. Den ærede Ordfører udtalte ogsaa dette, skjøndt han ikke vilde indrømme det fuldt ud. Men jeg kan forstikke, at efter de Oplysninger, jeg har modtaget fra Kommandanten og Regimentschefen, ere alle enige om, at Forslaget er af overordentlig stor Betydning, idet der virkelig er en altsfor indskrænket Blads hos Marketeren baade for Officerer, Underofficerer og Mandstab. Officererne maa gaa igjennem Kjøkkenet og spise inde i Marketerens private Værelse, og for Mandstabet er Bladen saa snæver, at det er bitterligt, at en stor Del maa søge ind til Helsingørs almindelige Kneiper for at faa noget Ordentligt at spise. Hvor vidt Overlaget er for rigeligt, og om det kan udføres billigere, tør jeg naturligvis ikke her sige noget Bestemt om, men jeg tror, jeg kan sige, at om end de Overlag, der i disse Forhold gjøres, maasse just ikke altid ere saa overordentlig billige, saa ere de i alt Tald meget paalidelige, saa at man kan være sikker paa, at de ikke overstrides, og jeg tror, at Overlaget i enhver Henseende er forsvarligt. Jeg kan derfor kun anbefale, at denne Post bliver bevilget, men, som sagt, jeg er forberedt paa, at Thingets Afstemning maasse gaar mig imod.

Jeg gaar dernæst over til IV. 4: en Bevilling til Geværer. Den ærede Ordfører berørte Nødvendigheden af, at man i det Hele taget gik over til en ny Geværmodel. Dette Forhold er temmelig udførligt omtalt i Motiverne, saa jeg kan fatte mig i stor Korthed. Man skal jeg her anføre, at vor nuværende Geværmodel er fra 1867. Det er vistnok i Anciennitet den ældste, som findes omtrent hos nogen Nation. Flere af Stormagterne have forandret Model i de senere Aar og ere nu igjen i Færd med at forandre dem. Jeg skal saaledes nævne, at naagtet man i Frankrig havde et udmærket Gevær med Model af 1866, som de brugte i Krigen 1870, nemlig Chassepotgeværet, har man dog i 1874 i Stedet for det indført et nyt Gevær, og der anstilles oven i Kjøbet nøiagtige Underfølgelser om at gaa over til et nyt Vaaben, skjøndt de nuværende altsaa kun ere fra